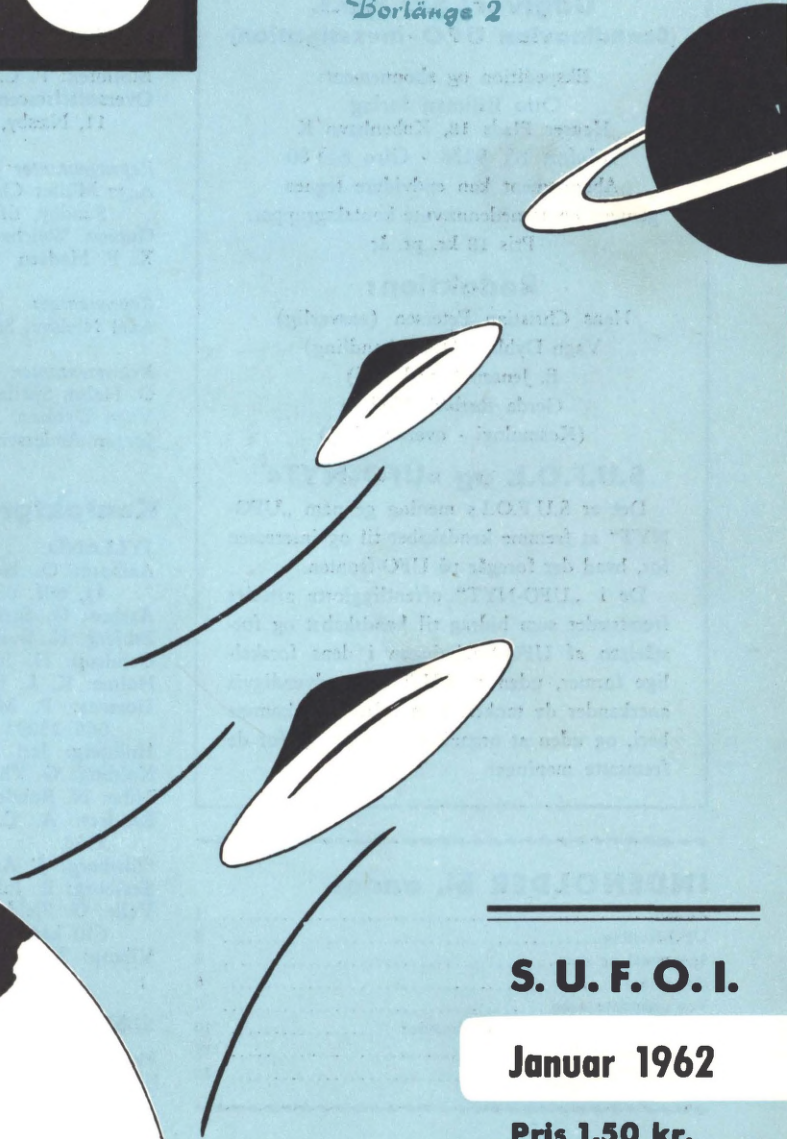

UFO NYT

Sven Olov Larsson
Majorögatan 3 A
Borlänge 2

S. U. F. O. I.

Januar 1962

Pris 1,50 kr.

Giro 516 75

Udgiver: S.U.F.O.I.
(Scandinavian UFO-investigation)

Ekspedition og abonnement:
Otto Biilman forlag
Hauser Plads 18, København K
Telefon BY 9228 - Giro 843 80
Abonnement kan endvidere tegnes
gennem en af nedennævnte kontaktgrupper.

Pris 18 kr. pr. år

Redaktion:

Hans Christian Petersen (ansvarlig)
Vagn Dybkær (stofbehandling)
E. Jensen (dansk stof)
Gerda Rørbæk Nielsen
(Kosmologi - oversættelser)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.s mening gennem „UFO-NYT“ at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i „UFO-NYT“ offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

INDEHOLDER bl. andet

Aktuelt.....	1
UFO-landing.....	3
Spørgsmål og svar.....	6
Kosmologi.....	6
Vor nærmeste nabo.....	7
UFO-observationer over Skandinavien.....	10
Guldminen på himlen.....	14
Jordskælv i USA i 1960.....	18

Organisationsoversigt:

Leder: H. C. Petersen, Rønneallé 9, Sunds, telefon Sunds 194.

Kontaktudvalget:

Sekretariat. Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260, Kbhv. Kastrup, telefon 01 50 05 22.
Kontakt til udlandet, teknisk afd.: Frank Pedersen, Dalgårdsparken 20 - Lyngø - Tlf. 283
Regnskabsfører: Irma Andersen, Vølundvej 6, Randers, giro nr. 117 725.
Foto-afdelingen: Ensio Slej, Elselillevej 5, Kbhv., Sundby, tlf. (01) 55 11 82.
Udklipsiscentral: Alfred Hansen, Lindevej 29, Espergærde, tlf. 948.
Rapportcentral: E. Jensen, Tinggården 11, Kbhv., Sundby, tlf. Am. 360.
Bibliotek: P. C. Andersen, Violvej 5, Randers.
Oversættelsescentral: Gerda R. Nielsen, Søgaardvej 11, Næsby, tlf. 09 119920.

Repræsentanter for København.

Aage Müller Christensen, Bachersvej 67, København, Sundby, tlf. SU 9525.
Gunnar Weichardt, Oxford Alle 3a, Kbhv., Sundby.
X. P. Madsen, Bakkehave 8, Hørsholm, tlf. 1677.

Repræsentant for Fyn:

Axel Nielsen, Søgårdsvej 11, Næsby, tlf. 09 119 920.

Repræsentanter for Jylland:

O. Holm, Sjællandsgade 80, Aalborg, tlf. 081 28325.
Vagn Dybkær, Alpedalsvej 6, Kolding, tlf. 5394.
Jørgen Andersen, Glentevej 37, Silkeborg, tlf. 1322.

Kontaktgrupper pr. 1. juli 1961

JYLLAND:

Aalborg: O. Holm, Sjællandsgade 80 (Norgesgade 4), telf. 081 28325.
Aarhus: G. Sørensen, Skovvangsvej 191.
Esbjerg: K. Buur Thomsen, Rolfsgade 91.
Gandrup: D. Justesen, Gandrup, telf. 85.
Holme: K. L. Fick, Holmesvinget 8, Højbjerg.
Horsens: P. Mathiesen, Fr. Bajersgade 3, telefon 066 23095.
Højbjerg: Jarl Larsen, Rosenvangsallé 212 e.
Kolding: G. Th. Jensen, Aabenraavej 43, telf. 3293.
Nibe: N. Rohde Nielsen, Hovvej 8.
Randers: A. C. Therkildsen, Bøsbrovej 29 b, telf. 5508.
Silkeborg: J. Andersen, Glentevej 37, telf. 1322.
Skalborg: E. Julsgaard, Hobrovej 329.
Vejlø: G. Fjeldsted Nielsen, Østerled 18, IV, telefon 610 kan benyttes.
Viborg: M. Holbech, Sjællandsgade 12, tlf. 3410.

SJÆLLAND:

Hørsholm: X. P. Madsen, Bakkehave 8, telf. 1677.
Birkerød: K. Benn, Stationsvej 3, tlf. 01 81 33 92

Fortsættes på bagsiden

★ **AKTUELT** ★

★

Ought to be translated

I 15 år har de flyvende tallerkener nu optrådt på vor himmel — hundredetusinder har set dem.

Nogle år har der været mange sightings, andre år har der været få. I de år, hvor der har været mange, har de været jævnt fordelt over klodens forskellige egne — og i de år, hvor der var færre, var der færre overalt.

Det er tydeligt, at tilsynekomsten har fulgt en fint gennearbejdet plan, udtænkt og udført på en sådan måde, at Jordens Vise kunne lære af den — og man har lært.

Det vigtigste umiddelbart synlige resultat af det, der er lært, har givet sig udslag i en voksende rumforskning. Rusland — USA — Europa — Italien — Israel og andre har allerede opsendt raketter og/eller satellitter.

Disse forsøg koster enorme summer, og her kommer vi faktisk til det, jeg egentligt vil fortælle Dem i dag.

Sandheden er ilde hørt, siger et gammelt ordsprog — det passer ganske godt på vor tid.

Sandheden om de flyvende tallerkener kan ikke bare offentliggøres — af grunde som vi har nævnt så ofte, at de ikke skal gentages her. Men sandheden skal offentliggøres, og den vil blive offentliggjort.

Gennem rumforskningen nedbrydes nu den ene forhindring efter den anden — videnskabsmændene er i skole som aldrig før — at der er og bliver oversiddere er en sag for sig.

Hver eneste afskudt raket, hver eneste aktiv satellit nedbryder minut for minut de sidste forhindringer på vejen mod kosmisk frihed — bort fra krig, sygdom og diktatur.

Hele dette gigantiske program er startet alene for at skaffe mulighed for at være i stand til at fortælle menneskeheden den sandhed, som mange blandede interesserfærer har fået samme menneskehed til at le højt af indtil nu.

Hvad enten det er Ruslands, USAs eller et af de andres rumforskningsprogrammer, der er på tale, så tjener det i sin yderste konsekvens det samme formål — at skaffe mulighed for at offentliggøre sandheden om de besøgende fra bl. a. Mars og Venus.

Nogen vil mene, at det er for at afværge eller være i stand til at kunne starte en krig, at der forskes. Nuvel — tåbernes tid er ikke forbi — lad dem tro, hvad de vil.

Danmark ønsker vist nok ikke krig, det er der vel næppe nogen, som tror. Eller Norge eller Holland eller de andre nogen og firs nationer, som er medlemmer af „NASA“. Men hvad så? Er vi med for at kunne få at vide, hvordan vejret bliver, eller for at få at vide, at en satellit rammes så og så mange gange i døgnet af meteorstøv?

Måske for at erfare at Jordens atmosfære er anderledes, end man troede, eller at der er 14 000 km længere til Venus, end der står i de sidste bøger. Gæt blot — der er kun een sandhed, og går man forbi den, ja, så gætter man evigt — uden at ramme.

Udviklingen går så stærkt, at man ikke kan følge med længere, og snart skal det bære eller briste. Der ofres beløb så store på rumforskningen, at ingen almindelige mennesker kan fatte det. Og her er det, at man udnytter menneskenes fromme ønsker om at blive bedraget. Man fristes næsten til at sige — sikke et held at menneskene er sådan — men når man samtidig ved, hvad og hvem der er skyld i denne mentalitet, må man ryste medlidende på hovedet.

Indtil nu er der ofret uhyre summer på oprustning — nu ofres der lige så meget på rumforskning, og snart vipper vægtskålen, så der ofres mest på rumforskningen.

Da ingen nation eller blok i det lange løb kan klare så uhyre økonomiske belastninger, må man gøre noget. Det, der vil ske, er, at der lige så stille og roligt vil komme en slags afrustning, og

inden det går op for den sovende menneskehed, hvad der er på færde, vil forsvarsbudgetterne i praksis tjene rumforskningen.

Forude venter vigtige begivenheder, det kan vist alle regne ud. Medens dette skrives, forbereder Rusland sig på at sende et bemanded rumskib til Månen, hvorfra landsatte russiske instrumenter allerede i lang tid har sendt signaler til Jorden. Når dette læses, kender vi muligvis resultatet.

Kennedy vil besøge Rusland — resultatet af hans rejse vil måske blive at spore ret snart.

Og de flyvende tallerkener — hvad med dem? Til orientering for interesserede kan det nævnes, at den plan, der er lagt for den nærmeste fremtid, har et noget andet mønster end nogen tidligere plan.

Det vil få indflydelse på de kommende sightings, f. eks. vil der være mange flere detaljer i observationerne som en naturlig følge af de jordiske videnskabelige fremskridt, og der vil være mange. Hvor længe denne bølge vil vare, hvornår den tager sin begyndelse, og om den vil være begrænset til bestemte områder, afhænger af visse forskningsmæssige forhold, men det varer næppe længe, inden vi kan konstatere, at den er startet.

Betragt blot dette som en spådom, sådan bliver det jo alligevel opfattet i visse kredse, og tiden vil jo vide at give det endelige svar.

— — —
Eftertryk i uddrag er forbudt.

H. C.

I de kommende måneder vil redigeringen af UFO-NYT blive varetaget af

Vagn Dybkær og
Gerda Rørbæk Nielsen.

I samme tidsrum bortfalder „Aktuelt“ i den form, den fremtræder i nu — i stedet vil der inde i bladet blive bragt et lille indlæg under titlen

Brev fra Amerika

Distribueringen vil uforandret finde sted fra

Otto Biilmanns Forlag
Hauser Plads 18. København K.
Telf. By 9228

INTERVIEW

med

svenskeren Gustav Axelsson

Citat: — — —

Vejle til helbredelse af kræft camoufleres

Ought to be translated

Vi kommer ind på kræften og hvilke muligheder, der er, for at helbrede den.

— Alle mælkesyre kulturer er virksomme mod kræft, f. eks. yougurt, siger Axelsson, også surkål, Men kræft giver jeg mig ikke i lag med; jeg kan blot anviser litteratur, som f. eks. den tyske dr. Johannes Kuhl, som har udgivet nogle udmærkede skrifter, som der er meget i. For øvrigt findes der et dusin helbredelsesmidler i verden — virksomme mod kræft, men som ikke offentliggøres, og de læger, som har forsøgt at komme menneskeheden til hjælp, er blevet efterstræbt på det utroligste.

Og Gustav Axelsson fortæller en historie, som er så fantastisk i sin usikkerhed, at hvis man ikke mødte en sådan politik på mange andre områder, så ville man ikke tro hverken fortælleren eller sine egne øren. Nu er man tvunget til det.

For ca. 100 år siden opdagedes et middel mod kræft af en bonde i USA — og hans hest.

Dyrlægen havde konstateret kræft og dødsdømt hesten. Bonden havde svært ved at lade sin arbejdskammerat aflive og slap den i stedet løs, så den kunne nyde sommeren. Det mirakuløse skete, at da høsten kom, var hesten rask! Bonden besluttede at undersøge, om det skyldtes nogle særlige urter, som hesten gerne åd. Det viste sig, at det var det, og bonden noterede navnet på den, lavede the og afkog og fortsatte med at helbrede dyr. Denne kendskab gik siden i arv fra far til søn. Hele historien er at finde i bogen: „You don't have to die“ af Harry M. Hoxey. Den sidste arvtager til den nævnte viden anvendte også lægemidlet på kræftsyrge mennesker. Han allierede sig derfor med først een læge, siden med flere

men nået så langt, at læger kom ind i spillet, be-
byndte de utroligste forfølgelser.

Gangster i medicinalkoncernernes tjeneste

Det samme skete for en læge, som havde fundet et lægemiddel mod kræft og slået sig sammen med en professor ved navn Ivy. Begge udsattes for forfølgelser, og professoren, som var en kendt og agtet mand, blev på de ejendommeligste måder intrigeret og afsat fra adskillige tillidsposter.

En journalist, Herbert Bailey, skrev to bøger og afslørede forfølgelserne og skandalen. Efter udgivelsen af sin anden bog blev Bailey på åben gade overfaldet og dræbt af to gangstere.

Axelsson går rundt mellem boghylderne og piller bøger frem til bekræftelse af hans redegørelse.

— I Amerika, siger han, findes der en læge, som repræsenterer droggerierne og som har kontrakt om annoncer i den amerikanske presse. Denne læge er udelig. Han tog sin eksamen med meget dårlig karakter, og han har aldrig udøvet lægegerning. Han er købt af droggerierne og er en veritabel gangster. Det er ham og hans slags, som udøver den omtalte terror. Lignende forhold råder i Frankrig. Mange læger, som har haft kendskab til, hvordan kræft helbredes, har begået selvmord. De har villet hjælpe, men blev forfulgt og hånet.

Citat slut — — —

Ja, kommentarer er jo overflødige. (red.).

Ought to be translated

London. — En russisk raketekspert antyder, at Rusland står foran at udføre et iøjnefaldende nyt rumforsøg.

Dr. Vladimir Dobronravov sagde: „Igangværende forsøg med nye og kraftigere flertrins raketter til placering af genstande i rummet skrider overordentligt tilfredsstillende frem. Det er derfor sandsynligt, at verden i nær fremtid vil blive vidne til nye og yderst interessante præstationer udført af det sovjetiske folk i forsøget på at erobre rummet“.

Montreal Gazette.

UFO-landing

„Albury Border Morning Mail“ bragte en udfordrende artikel den 16. marts 1961 med overskriften »Så man rumskibe her? Artiklen er gengivet nedenfor. Et undersøgelseshold fra det australske Flying Saucer Review bestående af Peter Norris (Victoria medredaktør), Colin McCarthy, Peter Thomas, George Rumpf og Ray Mountford undersøgte det mystiske rumskibs formodede landingsplads og udsurgte vidnerne.

„Landede et rumskib i nærheden af Albury sidste fredag?“. Dette spørgsmål, som gennemsnitsborgeren ville lave grin med, blev i ramme alvor fremsat af en velkendt akademiker i går.

Manden var uden i øvrigt at tage stilling til spørgsmålet overbevist om, at han og hans søn så noget uforklarligt. Hans navn er mr. F. Reynolds, og han bor Young Street, Albury. Mr. Reynolds fortalte, at han sædvanligvis hveranden week-end tog ud sammen med sin 15-årige søn Lloyd. De plejede at tage til Hume Weir campingplads, men besluttede denne gang at tage til Bowna.

Efter at have forladt Albury kl. 18,30 ankom de til deres bestemmelsessted ved skumringstid og camperede 300 yards fra dæmningen. „Kl. 20,45 besluttede vi at spise til aften“, fortalte mr. Reynolds.

Så noget mærkeligt

„Jeg gik udenfor og så noget mærkeligt ved bredden. Først troede jeg, det var en lejr, men undrede mig over, hvordan folkene, der occuperede den, kunne have passeret vor campingvogn, uden vi har hørt dem. Lejren viste sig at være en stor campingvogn med 4 vinduer med et rødt lys i nærheden. Et bål var synligt på højre side af campingvognen. Omkring 4 personer syntes at bevæge sig meget hurtigt mellem bålet og „campingvognen“ til venstre“, sagde mr. Reynolds.

„Jeg kastede et blik på lejren gennem min kikkert og blev forbavset over at se, at campingvognen, det røde og bålet, som en enhed syntes at bevæge sig fra side til side i små ryk“.

Ilden var ikke konstant

„Ilden var ikke konstant; den kunne flamme op og afslørede derved, at en eller anden stod i nærhe-

Således mener undersøgelsesholdet, at UFO-et »holdt« — halvt skjult af en væltet træstamme.

den, for derefter at dø hen til næsten ingenting, før den flammede op igen“, berettede mr. Reynolds.

Han kikkede igen kl. 21,30, men var forbavset over

at konstatere, at „campingvognen“ og dens „beboere“ var forsvundet.

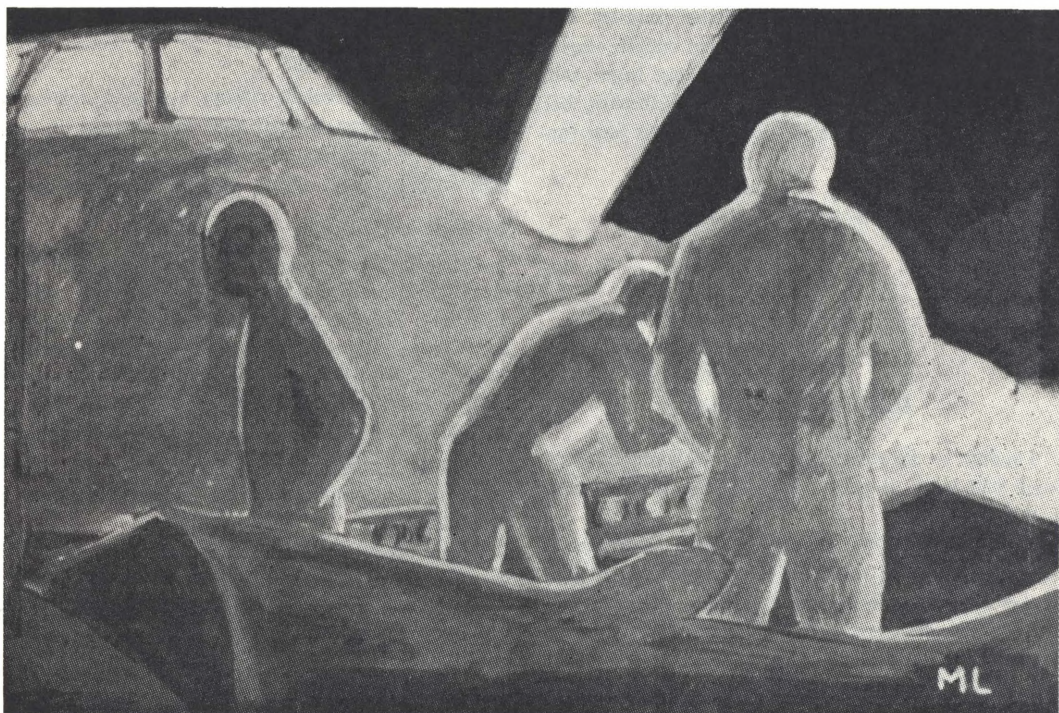
„Om morgenen tog vi over til området og fandt en mudderflade uden nogle usædvanlige aftegninger og intet spor efter ild“, sagde mr. Reynolds. Han forklarede, at mudderet var meget blødt og ville have vist aftryk. Han bestemte sig senere til at avertere i „Mail“ for at se, om andre læsere skulle have set noget usædvanligt fredag nat.

Andre så mærkelige ting

En beboer i Barnawartha, Mrs. D. Anderson, fortalte ham, at hun kort før kl. 22,00 så en art gult lys, som bevægede sig østpå i retning af Beechworth. Hun havde aldrig før set noget lignende.

Andre kommentarer var:

Mrs. Saw, Tallangatta: Nogen tid efter mørkets

Tegnerens opfattelse af det mystiske fartøj fra Albury egnen.

frembrud så jeg et meget klart lys, som syntes at forsvinde bag bjergene mod øst.

Mrs. Woodcock, West Albury: Omkring kl. 21,25 så jeg et bemærkelsesværdigt lys, der mindede om faldende fin regn og som skiftede farve fra rødt til lyserødt og derpå svandt hen. Det så ud, som om det bevægede sig mod Beechworth.

Mr. W. Burns, Wangaratta: Omkring kl. 22,00 så jeg et usædvanligt lyserødt lys i en snæver stråle, som så ud til at være nogle miles i udstrækning.

Mr. E. Staff, en arbejder ved Wodonga S. E. C, telefonerede til „Mail“ i nat for at meddele, at han havde set et objekt på himlen omkring kl. 17,30 dagen i forvejen. Objektet skiftede farver. Det lignede en lille sky, men bevægede sig hurtigt mod Beechworth, idet det udsendte flammer ligesom en jetmaskine.

Sven Olov Larsson
Majorsgatan 3 A
Borlänge 2

At rumskibe fra andre kloder kommer tilsyne i vor himmel er en kendsgerning, som nu er blevet accepteret af nutidige videnskabsmænd. Imidlertid er udsendte af besætningerne i disse fartøjer emnet for en stor debat. Øjenvidneberetninger om besætninger, som man har set komme ud af rumfartøjer, som er landet, varierer fra almindelige menneskelige skabninger i mange størrelser til menneskelignende i mange størrelser og typer.

Er videnskabsmændene overbevist om, at liv på andre kloder vil være en kopi af, hvad vi har på vor planet? Lad os høre, hvad de har at sige:

Professor C. F. Powell, dekan ved det videnskabelige fakultet ved University of Bristol i England: „Vi kan meget vel antage, at der er væsener indenfor vor galakse af planeter med fysiske betingelser i lighed med vore, som har opnået en langt højere teknisk udvikling, og med hvem jeg håber, vi vil forsøge at komme i forbindelse“.

Dr. George Gaylord Simpson, professor i paleontologi ved Harvard University: „Hvis verdensrummet er uendeligt, må der være et uendeligt antal planeter, som er nøjagtig som Jorden — alle dens beboere og dens historie. Hvis derimod verdensrummet er endeligt og ikke uendeligt, således som man-

ge astronomer tror, så er mulighederne for at finde menneskelignende væsener noget som helst andet sted lig med nul“.

Dr. Hermann J. Muller, zoolog ved Indiana University: „De vil være forskellige fra noget som helst, vi kan forestille os. Intelligensvæsener på andre planeter vil være i besiddelse af høresans og syn, men vil antagelig være lige så forskellige fra mennesker, som en hummer er det. Vore rumnaboer har muligvis også en metode til tilegnelse af lærdom, som er langt mere fremskreden end noget, vi kender. Nogle vil måske være endnu mere fremskredne end Jordens beboere.“

Dr. Wernher von Braun: „Den er god grund til at antage på ren videnskabelig grund og på bevisførelse, som er fremkommet ved iagttagelse, at liv under een eller anden form findes andetsteds i verdensrummet. I følge min opfattelse er dette en fuldstændig logisk antagelse. Jeg kan ikke tro, at den kraft, som skabte liv og orden, begrænsede alle fornuftige organismer til denne forholdsvis lille planet“.

Dr. William A. Spoor, leder af biologisk afdeling ved Universitetet i Cincinnati: „Mulighederne for, at man vil finde menneskelignende skabninger på andre kloder, er få. Samspillet i udviklingen af menneskets omgivelser og forsyning med næringsmidler nedsætter den mulighed, at der skulle eksistere planeter andetsteds med identiske forhold“.

(Interplanetary — nov. 1960)

Obs. Obs. Obs.

Adresseændring

Change of Adress:

**H. C. Petersen,
Margrethevej 41, Vojens.**

til:

**Rønne alle - Sunds
Tlf. Sunds 194**

Med venlig tilladelse fra
George Adamski — Lucy Mc. Ginnis

bringes

Cosmic Science

Spørgsmål og svar

Fortsat.

Spørgsmål nr. 70: *Kan du fortælle os mere om det uddannelsessystem, de mennesker fra vore naboplaneter, som du har mødt, har?*

Svar: Disse mennesker når aldrig den alder, hvor de holder op med at besøge undervisningsinstitutioner; når de bliver ældre, går de der ikke fast, men med mellemrum, således at de kan holde sig a jour med de seneste oplysninger.

De mener ikke, at der skal fastsættes en vilkårlig alder, når undervisningen kan påbegyndes, ej heller, at lærerne nødvendigvis behøver at være ældre eller bedre „uddannede“ end de selv. Således fortsætter de heller ikke med at anvende lærebøger, som ikke bliver fornyet i årtier. De anvender en mekanisme, som kunne sammenlignes med vort TV i instruktionsøjemed, men de har også trykte materialer, som de kan henviser til om nødvendigt. De holder sig ikke strengt til nogen teori, fordi hvad der er rigtigt i dag, kan gennem morgendagens udvikling vise sig at være forkert — men fortsætter med at studere og forske med åbent sind, søgende efter den dybere, sande mening bag alt. Man kan sammenligne deres undervisningsbøger med vore løsblad-systemer, hvor der kan udskiftes sider, så gamle ideer let kan fjernes. Disse kasserede materialer bliver ikke destrueret, men gemt som en slags historiske materialer, som viser udviklingen skridt for skridt.

De respekterer og studerer ydmygt alle former for liv, idet de er klare over, at de kan lære af selv en nyfødt. De vogter omhyggeligt deres sind, og er på vagt overfor de tanker, det føder. De modtager tanker af kosmisk natur med glæde og kasserer de, der indeholder splittelse og befrielse, som ville fremkalde misforståelse og strid.

**Husk at underrette SUFOI,
 når De ser et UFO**

KOSMOLOGI

Livet efter døden er nu!

Ought to be translated.

Fortsat

VI KOMMER HINANDEN VED!

Den evige udviklingsvej griber ind i mange led og på tusinde måder i hvert eneste menneske, hvert folk og hver menneskehed. Vi er ikke adskilte fra menneskene i rummet undtagen ved en gigantisk afstand, som måske også en dag vil vise sig at være illusorisk. Vi kommer rumfolkene ved, ligesåvel som de kommer os ved og på måske langt flere måder, end vi hidtil har været klar over. — Da mange af disse kosmonauter uden tvivl er i besiddelse af en mere eller mindre udvidet hukommelse, er vi kanske knyttet til nogle af dem med evighedsbånd. — Dette lyder sikkert overspændt, men tanken er nærliggende, når man samtidig er inde på den tanke, at de lavest udviklede mennesker på den klode, hvortil vor „overflytning“ efterhånden sker, ganske sikkert ikke er højere udviklet end mange af de højst udviklede væsener på Jorden

Udviklingen foregår ikke i spring.

Bortset fra rumfolkenes videnskabelige interesse for vor klode, kan deres komme måske også tydes derhenimod, at de har indset, at vi alle kommer hinanden ved, fordi vi er knyttet sammen af bånd, der virker stærkere i evighedsdimensionerne end i vor verden.

Vi kommer hverandre ved — ikke alene i dette nu, men ud i al evighed.

Vor gryende hukommelse fortæller os det på en langt mere empirisk måde, end ord kan gøre. Der åbner sig perspektiver, som før var ganske uanede. Vi ser ind i „himlen“ og ser den befolkede af mennesker af kød og blod. Her genfinder vi dem, vi hører sammen med, og som vi ikke mere behøver at tabe af syne, dersom ikke vi selv vil det.

Dersom hele denne tankegang er dig fuldkommen fremmed, må du vente indtil din gryende hukommelse træder i funktion. Da vil også du vide, at drømmen om at gense sine kære bestandig bliver opfyldt — under visse betingelser, der ikke har spor

med en tåget ånde verden eller en basunblæsende engelhimmel at gøre — og den følelse, der opfylder dig, når du genkender vedkommende, vil blive anskuelsesundervisning i dimensionsbegreber, hvis eksistens du ikke har troet mulig, — og som ingen jordisk videnskabsmand har udsendt een eneste lærebog i. Da bliver du helt klar over, hvad der i realiteten sker efter døden, — den samme viden, vore venner fra rummet forlængst er nået til erkendelse af — og som gør deres liv så lyst, trygt og lykkelig.

Livet efter døden er — livet.

Gerda Rørbæk Nielsen.

Vor nærmeste nabo

(Ought to be translated).

Dette er en artikel om lysende objekter observeret på Månen — objekter, som kan komme ind under kategorien UFO'er, og som er observeret deroppe siden 1822.

I 1822 rapporterede den tyske astronom Gruithuisen, at han havde fundet ruinerne af en by på Månen, og at han tydeligt kunne se murene uden om byen — stedet er i dag kendt som „Gruithuisens City“.

Året før, i 1821, var der observeret flere blinkende lys på Månen, blandt andet i Aristarchus krateret, observationerne indløb fra alle egne af Jorden.

Kl. 05,00 om morgenen den 20. oktober 1824 ser Gruithuisen et lys på den mørke del af Månen, lyset forsvandt igen, 6 minutter senere kom det igen, sådan blev det ved til kl. 05,30, da Solen gjorde flere observationer umulig.

Den 4. juli 1824 rapporterede R. B. Emmet et stjernelignende lys i Aristarchus krateret.

Den 4. juli 1832, da Mare Crisium delvis befandt sig i den mørke del af Månen, så man i Mare Crisium lysende streger og prikker.

Den 22. december 1835, igen stjernelignende lys i Aristarchus krateret, observeret af Francis Bailey.

Den 13. februar 1836 rapporterede Gruithuisen at han havde observeret følgende: Mellem de 2 kratere Messier og Messier A var der to lige linier af lys,

imellem de to linier strakte der sig et mørkt bånd oversået med skinnende prikker.

Den 25. april 1844 så den tyske måneobservatør Schmidt en blåligt glimtende streg af lys sydøst for månebjergene Pico.

Den 11. december 1847 blev der med små intervaller set lys på den mørke side af Månen af englænderen Hodgson.

Den 5. maj 1864 ser Herbert Ingall et lille stykke vest for krateret Picard i Mare Crisium en mærkelig lysende plet, han ser den igen den 16. oktober samme år. — Mars er nærmest Jorden.

Den 1. januar 1865 observerer Charles Grover en lille lysende prik i mørket under den østlige fod af Månealperne. Den lysende plet er synlig i en halv time.

Den 24. november 1865 observerer Rev. W. O. Williams en lysende prik i krateret Carlini — skinnende som en stjerne.

Den 10. juni 1866 rapporterer Tempel et stjernelignende lys i krateret Aristarchus.

Den 16. oktober 1866 annoncerer den tyske måneobservatør Schmidt, som på dette tidspunkt arbejder ved Athens observatorium, at månekrateret Linne er forsvundet, og at der kun er en tågeagtig lysende plet tilbage.

Den 15. marts 1867 observeres en sort plet i midten af, hvad der er tilbage af krateret Linne.

Den 9. april 1867 observerer T. G. Elger et lys på Månens mørke del, størrelsen som en stjerne af syvende størrelse.

Den 7. maj rapporterer Tempel fyrtårnlignende lys i krateret Aristarchus.

Den 10. juni 1867 sås mærkelige sorte pletter i nærheden i krateret Sulpicius Gallus. Den 13. i samme måned var pletterne væk.

I krateret Erasthenes findes der en geometrisk formation, som ligner et X. I krateret Plato findes der bylignende firkanter. På bunden Littrow krateret er der formationer af pletter eller huller arrangeret, så de tilsammen danner det græske bogstav gamma.

Den 13. maj 1870 rapporterer måneobservatørerne Pratt og Elger henholdsvis 28 og 27 lys i krateret Plato.

Op til april 1871 havde måneobservatørerne nedskrevet 1600 rapporter på mærkelige lys og geome-

triske figurer i Plato krateret, alle disse rapporter står nu på en hylde og samler støv et eller andet sted i London.

Den 13. juli 1875 ses fra den Siamesiske Golf en skinnende lysbue på Månens øverste rand, den 14. — dagen efter — var det væk, men en mindre lysbue blev set et andet sted på Månens rand. Omkring denne tid var planeten Mars nærmest Jorden.

Den 20. februar 1877 observerede M. Trouvelot fra Meudon observatoriet nær Paris et mærkeligt signal-lignende lys i Eudoxus krateret, lyset skiftede til noget, der lignede et lysende kabel, som strakte sig tværs over krateret.

Den 14. juni rapporterer prof. H. Harrison et lys i bevægelse på den mørke del af Månen.

I november 1877 opdager man en ny formation på Månen, man kalder den Hyginus N, formationen forsvinder, men kommer atter til syne.

Natten til den 1. november 1879 observeres igen lysende pletter vest for krateret Picard. — Mars er nærmest Jorden.

Den 23. januar 1880 var noget, der lignede en skinnende væg, set i Aristarchus krateret af Trouvelot.

I januar 1881 observeredes lysprikker i krateret Marius.

Uforklarlige lys blev set i Eudoxus krateret i maj 1881.

Mærkelig illumination i krateret Kepler i februar 1884.

Den 19. februar 1885 ses dybrød plet i krateret Hercules.

Den 21. februar 1885 rapporterede en astronom ved navn Lorenzo Kropp, at han havde set rød røg eller tåge i krateret Cassini ikke så langt fra Hercules krateret. Andre måneobservatører har i det samme område — den 22 i samme måned — set stjernelignende lys og tåge eller røg.

Den 11. maj 1885 ses to lys på Månen.

Den 11. maj 1886 ses to lys på Månen.

Den 23. november 1887 observeredes der i den mørke del af krateret Plato — på kraterbunden — en lysende trekant — samme nat bevægede lysflager sig fra alle egne af Månen til Plato krateret. Var der INTERPLANETARISK MØDE i Plato krateret den nat?

Den 13. september 1889 observeredes en sort plet med hvid kant i Plinius krateret.

Den 30. marts 1889 observeredes en sort plet i midten af Kopernikus krateret.

Den 7. november 1891 observeres igen en stjernelignende lys i krateret Aristarchus.

Den 1. april 1893 sås vifte af lys projekteret ud fra Månen.

Den 8. marts 1899 sås lysende objekt flyve omkring Månen.

Ikke længe før, planeten Mars igen var nærmest Jorden i 1909 observerede man igen hvide pletter vest for krateret Picard to gange — nemlig den 26. marts og den 23. maj.

I 1915 observeredes i Mare Imbrium noget, der lignede en *snestorm*.

Den 11. december 1915 sås hvidt lys på nordkysten af Mare Crisium — krateret Picard ligger meget nær til nordkysten af Mare Crisium. — Mars var nærmest Jorden den 9. februar 1916.

I 1902 sås en hvid sky i Thaeteteus krateret.

I december 1915 ser man fra pariser-observatoriet noget, der ligner en mørk væg strække sig ud fra centret af krateret Aristillus til den indre kratervæg.

Den 10. oktober sås røde skygger spredt over visse dele af Plato krateret.

Den 29. august 1917 sås et skinnende objekt bevæge sig rundt på Månen.

Den 21. februar 1919 sås en meget intens sort linie strække sig ud fra krateret Lexell.

Den 19. december 1919 ses et blæksort mærke i nærheden af krateret Littrow.

Den 23. november 1920 sås en lysende plet på Månens rand. Lyset fra pletten var så kraftigt, at store dele af krateret Funerius var *illumineret*.

I 1892 observeredes i nærheden af den østlige kratervæg i krateret Plato en lysende plet nøjagtig på samme sted, som hvor der 28 år senere — i 1920 — observeredes en lysende plet — som et krater med skygge inden i.

Den 4. maj 1922 rapporteres tre lange volde i krateret Archimedes. Det så ud, som om de var nylavede og kunstigt frembragt.

Den 28. november 1922 ser H. P. Wilkins månebjerget La Hires skygge blive gennembrudt af en lysende linie. Efter 20 minutters forløb forsvandt lyset.

Den 27. marts ses centralbjerget i krateret Thycho illumineret, illuminationen synes at komme ad kunstig vej — det ligesom fluorserer.

I 1939 bliver centralbjerget i krateret Kopernikus fuldt belyst af et eller andet.

I oktober 1940 ses en rødbrun farve omkring krateret Lichtenberg.

Den 10. juli 1941 observeres i nærheden af Gasendi krateret et skinnende objekt, som bevæger sig ind mod Gasendi kraterets væg og forsvinder.

Den 12. august 1944 observeredes et lille krater i krateret Plato. Det lille krater var fyldt med noget, som reflekterede sollyset meget kraftigt.

Den 19. oktober 1945 sås tre stjernelignende punkter af lys på kratervæggen i krateret Darwin.

Den 30. november 1947 ses lignende lys i Aristarchus krateret på østvæggen, men med endnu stærkere lys — intensitet.

Den 20. maj 1948 overvågede R. M. Baum regionerne i nærheden af Månens nordpol. Medens han observerede i et krater kaldet Philolaus, som ligger tæt til Månens rand, begyndte overfladen til nordvest at lyse med rødligt skær — hele fænomenet varede 15 minutter, hvorefter lyset langsomt svandt bort.

Den 20. august 1948 var en bugt i nærheden af Kap Agarum fyldt med, hvad der lignede tåge eller vatagtige skyer.

Den 10. februar 1949 observeredes der i nærheden af formationen Kobrahovedet i Schrøters Valley en hvid sky.

Den 20. august 1951 sås et hvidt spor i krateret Pickering.

I 1954 siger måneobservatøren H. P. Wilkins, at Linne krateret i dag er en *dome* med en sort plet i toppen.

Den 8. november 1954 ses rødlig glød nær en del af Kepler krateret.

I februar 1954 ses noget i et område i nærheden af Mare Crisium, som med det samme får navnet *Den brolagte vej*.

Den 4. november 1958 observerer den russiske astronom Kozyrew fra Krim-observatoriet et vulkanudbrud i Alphonsus krateret nær centralbjerget og fotograferer det.

Den 19. november 1958 ser den engelske måneobservatør H. P. Wilkins en rød plet nær centralbjerget i Alphonus krateret.

Egne observationer

Den 17. november 1959 så jeg i 10 minutter en

lysbue tværs over Plato krateret, hvorefter lyset forsvandt.

Den 5. november samme år så jeg et blinkende lys i Aristarchus krateret, senere samme aften så jeg to runde hvidt lysende objekter forlade Månen med stor hastighed.

I 1960 så jeg skyggesiden i krateret Vitello blive fuldstændig illumineret i ca. 3 minutter, hvorefter illuminationen langsomt svandt bort.

Den 19. april 1961 så jeg lysblink i Aristarchus krateret, 5 objekter forlod Månens østlige rand med ca. 15 sek. mellemrum.

Dette var blot et lille resumé af, hvad der er blevet observeret og rapporteret af mærkelige ting, set på Månens overflade gennem de sidste 140 år. Skulle man gå mere i detaljer, ville det fylde flere bind.

Sideløbende med alle disse observationer har der været lignende observationer på planeterne Mars og Venus, blinkende lys, lysende kugler, lysende geometriske figurer på planeternes overflade etc. etc.

Jeg er i øvrigt af den opfattelse, at astronomerne gennem de sidste 100 år har været klar over, at der bor mennesker både på Månen og planeterne i vort solsystem, så man må spørge, hvorfor vi almindelige mennesker ikke har fået noget at vide derom.

Jeg kan kun sammenligne det med følgende: I april nr. af UFO-NYT 1961 under artiklen „Udforskning af Rummet“ hedder det i spalte to: Hæren, Flåden og Luftvåbnets publikation nr. 146 under sektion tre: Enhver pilot, som giver detaljer om ægte UFO observationer, udsætter sig for en bøde på op til 10.000 dollars og/eller fængselsstraf på op til 10 år.

Jeg mener, at astronomerne har det akkurat på samme måde, bare med den forskel, at de mister deres stilling for livstid: med andre ord kæft, trit og retning eller ud til højre. Man må jo tage i betragtning, at alle de største observatorier i USA er finansieret af pengemagnater, og sådanne folk giver ikke deres penge ud, uden at de får noget igen, f. eks. en vis kontrol med, hvad der bliver publiceret fra de forskellige observatorier af astronomisk litteratur.

Her er et par eksempler på, hvor magnaterne ikke har kunnet få en finger med i spillet. Amerikaneren Percivall Lowell byggede sit eget observatorium på Mars Hill i nærheden af Flagstaff Arizona, og ud-

Fortsættes side 13

kraftigt i et stykke tid, indtil den blev afbrudt. Måske har nålen „låset“ sig fast. Da hr. Andersen holdt ud-kig, så han et øjeblik efter et stort, stjernelignende, hvidt objekt, der i løbet af et øjeblik gik lodret nedad på den nordvestlige himmel. Objektet slukkedes pludseligt.

Og så har vi for en gangs skyld en rapport fra Lolland. Det er hr. S. Christensen fra Holleby, den 3. november fra kl. 04,49—04,57 iagttager et lille blå objekt, der langsomt går op og ned nær ved Månen.

Den 4. november kl. 0220 står fire mennesker i samtale på Moltrupvej i Haderslev. Pludselig bliver huset overfor dem oplyst af et kraftigt, nærmest hvidgult lys. Da de vender sig om, ser de ca. 100 meter oppe et kugleformet objekt på størrelse med en håndbold. Det lyste med et kraftigt blødt lys. Objektet bevægede sig ca. 10 meter nedad, hvorefter det slukkedes og ikke sås mere. Samlet observationstid 10 sekunder. Der var ingen lyd-fænomen.

Samme dags aften kl. 1930 ser hr. Christiansen fra Halbergsgade i Ålborg 3 røde, selvlysende objekter gå over himlen fra øst til vestsydvest. De var til-sammen enøre-store. Objekterne fløj over hinanden. Det nederste objekt begyndte at zig-zagge. Ved yder-punkterne af bevægelsen stod objektet nærmest stille, men det fulgte alligevel de andre i farten. Observationen varede i ca. 1 minut, og der var ingen lyd-fænomen. — Ca. 10 minutter senere så hr. Christian-sen endnu to objekter mage til de første. De gik øst—vest og forsvandt efter 10 sekunders forløb i zenith bag et 4-etagers hus.

Der er endnu en rapport fra den 4. Kl. ca. 2100 ser hr. V. G. fra Skyttenstræde i Helsingør et violet objekt på størrelse med ECHO I. Observatøren stod og betragtede to stjerner, da den ene satte sig i gang og bevægede sig i en ujævn cirkel rundt omkring den anden og fortsatte derefter ligeud og forsvandt mod sydsydøst. Samlet observationstid ca. 1 minut.

Den 11. november kl. 18,26 er hr. Hansen fra Sigerslev, Stevns, på vej over til en nabo med en mæl-kespand. Ganske lavt på himlen, nemlig mellem en halmstak og nogle træer, ser han et stort, ovalt objekt stå vandret. Hr. Hansen betragtede objektet ca. 2½ minut, hvorefter han løb over med spanden og tilbage igen, hvilket tog ca. 2½ minut. Da han kom tilbage, stod objektet lodret. Han skyndte sig ind efter en

kikkert, men da han atter kom ud, var der intet mere at se. Lidt efter eftersøgte en lyskaster fra Stevns-fortet himlen på det sted, hvor objektet var. Objektet var ca. 21 mm i udstrakt arm. Dets farve var orange. Dets oprids var klare og skarpe. Bortset fra drejning-en fra vandret til lodret sås ingen bevægelse. Objek-tet stod i sydvest, 223 grader.

Fra Birkerød ser 3 mennesker den 16 kl. 18,20—18,22 en hvid-gul skive gå over himlen fra syd til vest. Objektet var ca. en trediedel af fuldmånen set med det blotte øje. Man nåede at hente en kikkert, og heri kunne man tydeligt se, at det drejede sig om et skiveformet objekt. Det gik langsomt og forsvandt ret pludseligt, enten bag en sky eller ved at slukkes.

Den 18. er der to observationer næsten samtidig, men øjensynligt ikke af samme objekt. Det første blev set fra Als kl. 19,26. Det var et rødt, ærtstort, rundt objekt med kurs sydøst—nord. Det fløj skråt nedad med udprægede bølgebevægelser. Farten var meget stor, idet det fløj ca. 65 cm i udstrakt arm på ca. 3 sekunder. Samtidig med at objektet passerede, hørtes en svag, hvislende lyd. — Det andet objekt blev set fra Bjarkesvej i Helsingør. Det var hr. W. H., så et tiøre-stort, blåviolet objekt med kurs øst-vest. Der var en hale af tætte gnister efter objektet. Farten var stor. Observationstid ca. 5 sekunder. Ingen lyd-fænomen.

Nibe er åbenbart et område, som man bør besøge, hvis man er turist fra en af planeterne. Også i denne måned har der været rapporter deroppe fra. Det drejer sig muligvis om en landing.

Nibe-gruppen fik nys om observationen, fordi man i byen talte om noget mærkeligt, der var sket natten mellem lørdag og søndag den 19. november. De fandt frem til observatørerne, et ægtepar, som fortalte følgende: Kl. 04,00 begyndte deres lille dreng at græde. Da de ikke kunne få ham beroliget, stod fru W. op og gik ind i sin stue, tændte lyset og så, at klokken var 04,15. Hun kikkede ud ad vinduet og opdagede et rødt skær på himlen. Da hun så nærmere efter, så hun et meget stort objekt, der stod meget lavt på himlen, højst 15 grader oppe. Fruen kaldte på sin mand, og sammen iagttog de objektet. Det stod helt stille og lyste med en stærk rød farve, der engang imellem gik over til gult. Efter 10 minutters forløb satte objektet sig igang og gik meget langsomt nedad til højre samtidig med, at det tilsyneladende fjernede

sig, idet det blev mindre. Det forsvandt bag huse, der dækkede synsfeltet. Observatørerne, der begge var noget forskrækkede, skyndte sig i seng. — Objektets størrelse var ca. det dobbelte af fuldmånens, formen oval med en kuppel. Den lignede en kæmpestor, dyb tallerken. Omridsene var meget skarpe, selv om objektet pulserede let. Begge observatører mente, at det observerede objekt måtte have befundet sig lige over byen. Det sås i sydvest i forhold til observationsstedet.

Den 22. kl. 18,05 ser hr. J. J. fra Bakkebo i Nibe et rødt, ærtstort objekt flyve fra zenith til horisonten på 4 sekunder. Kurs nordøst—sydvest. To minutter senere (eller måske på samme tid?) klemter detektoren et andet sted i Nibe i 4 sekunder. Den, hos hvem detektoren er opstillet, så ingenting.

Men Nibe har dog ikke eneret på gode observationer. Vi har endnu et par på lager. Den første er fra Nyborg og fra den 24. november. Fru K. Poulsen beretter følgende: „Jeg opdagede sammen med min veninde et aflangt, lyserødt lys, der bevægede sig over himlen med langsom fart. Farten varierede, og lyset (genstanden) blev længere, når farten øgedes. Et stykke tid (flere minutter) holdt objektet helt stille og vippede i lodret stilling. Det var ikke til at se, om hele synet var en fast tingest, eller om noget af det var udblæsning (kraftfelt, red.). Synet forsvandt, nærmest som en sæbeboble, der brister, uden spor af nogen art, for så at dukke op igen på samme sted. Derefter beskrev den langsomt en bue fra syd (45 grader over horisonten) til samme højde på den nordøstlige himmel. Derpå forsvandt det på samme vis som før“. Objektet blev set fra kl. 16,00—16,15. Dets størrelse er opgivet til 10 cm i udstrakt arm, men mon ikke det er i overkanten. Der var ingen lyd-fænomen.

Så har vi lige to telemeterskiver. De blev set i Hemmet, og vi kan ikke opgive observatørernes navne, da de ønsker anonymitet. Hændelsen foregik således: De to observatører kom gående mod en gård i Hemmet, da de i tågen så ligesom to billygter komme ad vejen fra nabogården. De undrede sig, idet der ikke var bil eller bilende gæster på nabogården. Lysene var desuden også lysegrønne. Lysene kom hurtigt nærmere, passerede over observatørerne i telefonmast-højde og forsvandt mod sydvest. Objekterne virkede så store som appelsiner. Der var ingen lyd-

fænomen. Samlet observationstid mindre end 1 minut.

Fru N. Christensen så den 27. november fra anlæget i Struer et rundt, ærtstort objekt. Objektet kom langsomt fra syd og blev et øjeblik stående stille for derefter at skifte farve fra rødlig til blålig. Så skiftede det til gul og satte sig i samme øjeblik i bevægelse mod nord. Det forsvandt i stærk fart. Inden det forsvandt, sås ligesom en hale efter objektet.

Den sidste rapport, jeg behandler her, er intet mindre end en landing! Klokken var 19,45 den 1. december, da hr. Svend Åge K. sammen med sin broder var på vej hjem. På vejen efter Fredsted nær Haderslev ser de til højre for sig „en oplyst jernbanevogn“ (den har vi haft før. red.). Objektet befandt sig bag en gruppe træer ca. 200 meter fra vejen. Observatørerne anslår objektets størrelse til 14 meter. De standsede motorerne på deres knallerter, men de kunne ikke høre nogen lyde fra genstanden. Det observerede udsendte et stærkt, men ikke blændende, hvidt lys. Genstandens omrids var uskarpe, formen oval eller cigarformet med 5 vinduer langs siden. Vejret var klart og tørt, så der var gode observationsbetingelser. Observatørerne mener, at objektet befandt sig på jorden. Pludselig var det væk. Da havde de betragtet det i ca. 2 minutter. Da de vendte sig om, så de i modsat retning udover Haderslev Dam, en genstand nøjagtig magen til flyve bort i sydøstlig retning. Observatørerne mener selv, at det var det samme objekt. — G. Stoltenborg fra Haderslev søgte efter spor, men der var intet at se. Det havde regnet kraftigt i den mellemliggende tid, så evt. mærker *kan* være forsvundet. Det er dog ikke sandsynligt, at mærker fra så stort et fartøj skulle forsvinde, så det er nok mere sandsynligt, at objektet har befundet sig umiddelbart *over* jorden. — Observatøren regnes for en rolig og besindig mand. Han tror ikke på flyvende tallerkener — men ved ikke, hvad det var, han så.

Foruden ovennævnte observationer, er der indkommet rapporter fra Helsingør, Vejle, Faxe Ladeplads, Viborg, Gandrup, Nibe, Svogerslev og Hvidovre.

Detektorvarslingerne var fra Vejle, Viby, Herning, Lemming og København.

Erling Jensen

★

★

★

Fortsat fra side 9

gav efter nogle års observationer to bøger om planeten Mars og erklærede i disse bøger, at der på Mars levede mennesker med en høj kultur, og han kunne se kanalsystemer deroppe.

Her kunne man altså intet gøre, men man gjorde et hæderligt forsøg på at latterliggøre Lowells påstande om kanalerne og livet på Mars, og at kanalerne var et synsbedrag, men man har dog i dag fotograferet nogle af disse kanaler meget tydeligt.

Flammarion, den store franske astronom og forfatter, kunne man heller ikke røre ved, det viser alene hans bøger, der omhandler meget af det, vi beskæftiger os med i dag.

Han var en stor personlighed, men der var en overgang, da man kaldte ham idiot og tåbe, nemlig da han kom med forslag om at rigge nogle store projektører op ude i Saharaørkenen, for herfra ved hjælp af nogle bestemte lyssignaler at tale med eventuelle mennesker på Mars. Det blev blankt afvist, men hvad gør man så i dag, da man står overfor at skulle forsøge at få radioforbindelse med andre planeter? Man bruger de selv samme signaler, som Flammarion ville have brugt dengang.

I øvrigt er magnaterne identiske med den kreds, som truede Adamski i Zurich; det gik ikke, og heller ikke Tesla kunne de knække.

Dette til trods får vi stadig mere og mere at vide, således at vi snart er helt a jour med, hvad der er sket og skal ske.

Tænk på Keyhoes meddelelse om, at de første mennesker, der kommer til Månen, ikke skal blive forbavset over at finde mennesker der, fordi Månen tjener som base for mennesker fra en anden verden.

Og der er slet ingen tvivl om, at disse baser har været der de sidste 200 år, måske endda længere. Det tyder alting i hvert fald på.

Og man kunne jo også fristes til at spørge, hvorfor man er så interesseret i at få en raketspids med TV-kameraer og meget andet godt landsat på Månen, når man i samme kredse siger, at Månen er en død verden, hvor alt liv ophørte for mange hundredetusinder år siden.

Mon ikke en af grundene trods alt er, at man har fundet ud af, at Månen alligevel har en atmosfære, og som følge deraf ikke er så død, som den ser ud til at være, og at mennesker her fra Jorden

vil kunne leve deroppe i bedste velgående efter kort akklimation?

Forøvrigt har en dansk astronom ved navn Hanse, som levede fra 1795 til 1874 sagt, at hvis der fandtes en atmosfære på Månen, ville den kun være at finde på bagsiden af Månen. Adamski fortæller i sin bog „Ombord i Rumskibene, at der er en tempereret zone på bagsiden af Månen. Til slut en litteraturhenvi-ning.

H. P. Wilkins:

Our Moon.

Forlag:

Frederick Muller, Ltd., London.

M. K. Jessup:

The expanding case for the UFO.

Forlag:

Arco Publications, Ltd, London.

Charles Fort:

The books of Charles Fort.

Forlag:

Henry Holt and Company, New York.

Donald E. Keyhoe,

The flying saucers conspiracy.

Forlag:

Hutchinson and Co., London.

Adamski:

Ombord i Rumskibene.

Adamski

Flying saucers farewell.

Forlag:

Abelard — Schuman, London.

UFO-NYT ,

Kaj Ove Madsen

HUSK
at forny Deres
abonnement!

Guldminen på himlen

Mens folk dør på grund af mangel på føde og varme, øser verdens regeringer flere og flere penge ud i rummet. Her er to grunde dertil:

1). Regeringerne må løse UFO-gåden.

Den bedste måde, hvorpå man kan finde ud af, hvorfra et UFO kommer, er at følge det tilbage til dets base. Dette er, hvad jeg tror, programmet for at sende mennesker ud i rummet omfatter.

Hvordan kom verdens regeringer ind i UFO-sagen? Det vil tage hele nationers ressourcer at spore et UFO tilbage til dets base, men lad mig fortælle, hvordan jeg tror, det virkelig begyndte.

Sammen med mange andre er jeg af den mening, at præsident Eisenhower for nogle år siden mødte en UFO-pilot og yderligere dengang vidste, at han var en sådan. Se på det på følgende måde: Der skulle noget sådant til for at få den officielle snebold til at rulle, og Eisenhower startede NASA i 1958 som den første organiserede bestræbelse inden for vestens rumforskning. Hans grund: „At give rumundersøgelsen en solid betydning og stor prestige...“ (Nogle tilføjer: „... og for at studere fartøjerne fra det ydre rum“). Da han præsenterede NASA-regeringen for kongressen, gjorde han det a) imod sine rådgiveres råd, b) uden tanke for den offentlige mening og forårsagede oven i købet stor uenighed i Pentagon; ikke nogen dårlig bestræbelse for en efter nogle kommentators mening tilbageholdende mand.

Så kom præsident Kennedy frem fra et andet politisk parti. Nyhedsrapporter beretter, at Eisenhower gav private oplysninger til præsidentkandidaterne, og om hvorledes Eisenhower og Kennedy i dagevis efter Kennedy's valg holdt hviskende konferencer sammen som „hjerterveninder“, og hvorledes præsident Kennedy sagde, at han i de første 10 minutter af sin embedstid fandt ud af kendsgerninger, som gjorde ham forbløffet.

Som jeg sagde, præsident Eisenhower skabte NASA mod en 18-mands videnskabelig rådskomite — „dens advarsel blev overhørt“, som der stod i en rapport. I dag følger den nye præsident i sin forgængers spor.

Skønt en nylig Gallup-undersøgelse siger, at folk er imod det, og en anden videnskabelig rådskomite skarpt betvivler programmets eksistensberettigelse,

fortsætter præsident Kennedy med at øse al disponibel kapital i et omfattende rumprogram. Disse to verdensledere må have gode grunde til deres handlinger, og UFOs (fordi de ikke vil forsvinde), og vore „fund“ i rummet — (i høj grad naturstridige) — er to gode grunde til fortsat forskning.

Endelig er der for manden på gaden — når man tilsidesætter det svagere argument for den nationale prestige — *ingen jordisk eller logisk grund til det nuværende kostbare rumprogram*. Med hensyn til militære grunde siger præsidenten for Californian Institute of Technology: „Sådanne planer er vrøvl“.

Vi har således UFOerne tilbage som den virkelige årsag til at indføre et sådant program. Men at give nationens millioner ud på flyvende tallerkner lyder latterligt! Medmindre mænd som Eisenhower bestemt vidste, at et sådant program var baseret på virkelighed og i den sidste ende ville være til gavn for alle.

Jeg ser derfor programmerne for at få mennesket ud i rummet som regeringernes svar på spørgsmålet: Hvorfor gør regeringerne ikke noget med hensyn til UFOs? Det gør de, og deres undersøgelser vil ikke nærme sig fuldendelsen, før de har nået Månen og Planeterne.

2). Jo mere vi giver ud på rummet desto bedre.

Folk er ikke sultne, *fordi* regeringerne øser penge ud til rumforskning. Der er mange grunde til, at vi stadig har fattige og sultne folk, men rumforskningen er ikke een af dem, og, som prof. Butler spurgte: Hvis rumforskningen blev annulleret i morgen, er der da nogen garanti for, at de penge, der nu bruges til rumprogrammer, ville blive brugt til ernæring af de fattige? Dette er et udmærket spørgsmål, og det besvarer sig selv.

Naturligvis opstår hele spørgsmålet af nødvendigheden af at have en god samvittighed, snarere end af klare iagttagelser af kendsgerningerne.

For det første er det bedre, at en mand ernæres fra sit eget nationale „grønsags-stykke“ end fra nogen form for internationalt folkekøkken. Men historie er ikke skabt ved, at man deler sin viden om selvudvikling med underudviklede lande. Og i hvert eneste sultent land er den een af deres egne, som ejer nok til alle sine landsmænd, hvis blot han ville dele med dem.

For det andet, enten vi giver verdens overskud til disse lande — („en uddeling af overskud kan ikke

begynde at løse problemet; korn-overskudsproduktionen er hvert år kun ca. een procent af det totale verdental" — fra „Discovery“, okt. 1960) — eller mere hjælp til selvhjælp, er begge måder tabu af økonomiske grunde, verdensmarkedernes stabilitet og stabiliserede priser — og af disse kendsgerninger afhænger verdens bedre levestandarder og *Deres levestandard*.

Kort sagt, pengesystemet vil aldrig tillade, hvad menneskets samvittighed dikterer. At ernære de sultne er et separat økonomisk problem, og hvad rumudgifterne angår, er det oven i købet en afledende manøvre.

Men det glimt, der kommer fra den nye guldmine på himlen, trækker nu endelig de pengeanbringende interesser bort fra krigsmarkedet. Storbritannien og Europa er ved at danne deres egen Space Club for også at deltage i denne nye rigdom. Rumkapløbet, der vinder fart på grund af den internationale konkurrence, giver verden tekniske fremskridt, hvilke sædvanligvis kun opnås i krigstid.

Efterhånden som rumudgifterne forøges, og der udvikles nye industrier, vil det også blive lettere at gennemføre forslaget om verdensnedrustning. Men enhver for tidligt taget beslutning om afvæbning, der er baseret alene på etiske grunde, kunne kaste verdensøkonomien ind i en tilstand af kaos! Allan Ashbolt, der kommenterede Eisenhowers afskedstale, sagde, at en sådan handling kunne „sætte ca. 15—20 millioner mennesker ud af arbejde straks“. Adamski kom med en lignende advarsel for 12 måneder siden, da han udstedte det Økonomiske Program. Allan Ashbolt tilføjede, at på grund af dette var der nogen, der mente, at USA ikke havde råd til at nedruste på nuværende tidspunkt — ikke på grund af en mulig trussel udefra, men på grund af det indre økonomiske resultat, som en afvæbning ville medføre.

Det er derfor, vi siger, at rumprogrammet, forudsat at det fortsat vokser, vil agere som den nødvendige stabilisator for industrien gennem overgangsperioden fra afvæbning.

Derfor, jo mere vi giver ud på rummet, jo bedre! Ikke siden den industrielle revolution har vi fået noget, der er så egnet og lovende som Rumhesten til at erstatte den gamle Krigshest som den drivende kraft for vor antikverede pengevogn.

Australian G. A. P.

Jordskælvsrapporter

„Dannelsen af en flåde af skibe, der kan give en omgående førstehjælp i en nødsituation til ofre for jordskælv, sult eller andre ulykker i ethvert land i verden, er blevet vedtaget af det amerikanske senat“. (Fra Courier Mail Newspaper, 3.6.61)

Videnskabsmændene håber en dag at få et varselingsystem, der er så godt, at det kan forudsige jordskælv, ligeså let som det nu er muligt at forudsige hvirvelstorme. Ifølge en notits i et dameblad (oplysninger kommer fra de mest uventede hjørner) skal vi have internationalt jordskælvsår, i hvilket videnskabsmænd vil rejse til New Zealand, Japan, det fjerne Østen, Marokko og Iran for at foretage undersøgelser.

Tal til en hvilken som helst doktor i geologi, og han vil fortælle Dem, at han ikke mener, at jordskælv er ved at stige i antal, og han kunne, bortset fra lejlighedsvis forekommende højdepunkter, have ret. Seismologien er trods alt en ung videnskab, og dens optegnelser går næppe langt nok tilbage til at kunne føre et bevis for eller imod.

Ikke desto mindre er der mange kendsgerninger, der peger på, at jordskælv er stigende i antal, og at de er en del af en almindelig ændring, der nu er ved at foregå i vort solsystem. I det videnskabelige blad „Discovery“ fra oktober sidste år blev det oplyst, at „forskellige universitetshold havde foretaget utallige undersøgelser af overfladelippers magnetiske historie, der viser, at Jordens magnetiske poler slog en kolbøtte for 3 millioner år siden, og så fik omvendte poler een gang til for ca. 1 million år siden. Den stadige bevægelse mod vest af den nordlige magnetiske pol i det sidste århundrede kan være en del af endnu en vending“. Der findes mange henvisninger til polernes vending, og vi giver her endnu et eksempel fra en nylig udkommet bog af Nigal Galder, „Electricity grows Up“, side 26: . . . „Jordens magnetisme synes langsomt at dø hen, hvilket kan betyde, at vi er vidner til de første stadier af endnu en polvending af jorden“.

Som nævnt i „LT“ nr. 11 anfører videnskabsmænd, at vor sol fornylig ændrede sine poler. Eftersom den vendte een pol ad gangen, blev det observeret, at den havde to nordpoler i adskillige måneder. Utro-

ligt? Avisrapporter (Couirer Mail 1960) tilføjer, at dette blev observeret omkring 1958.

Da Jorden er inden for Solens direkte indflydelse, skulle den bestemt vise tegn på denne ekstraordinære vending. Som svar på spørgsmålet: „Er der en ændring i vort vejr?“ mente Queensland vejrbyureau, at det var der. Vort hvirvelstormsmønster har ændret sig, og der er blevet givet mange grunde hertil. „Ingen er tilfredsstillende, og vi forstår ikke rigtigt de oprindelige indflydelser“, sagde bureauet. Af mulige indflydelser, der var nævnt i artiklen, anførtes ændringer i Jordens bane og ændringer i Solens udstråling.

I et 1959-blad omhandlende Queensland jordskælv og deres forbindelse med strukturforme skrev O. A. Jones, der er leder af den geologiske afdeling af Queensland universitetet, at „et blik på kort og optegnelser af jordskælvscentre i Australien antyder, at Queensland ikke blot er meget mere stabil end New South Wales, Victoria Tasmania og South Australia, men at jordskælv er mindst hyppige dér næstefter Northern Territory og Western Australia“.

Imidlertid tilføjede Jones, at sådanne udledninger ikke er fuldstændig pålidelige, da der før 1937 ikke var nogen seismologiske stationer i Queensland, mens Northern Territory på tidspunktet for det skrevne heller ikke havde en sådan station.

Siden jul har alle stater (undtagen Northern Territory) dog været ligeligt omtalt i avisernes overskrifter om jordskælvsaktivitet, og ifølge dagbladet „West Australian“ af 27. juni sagde en talsmand for det geofysiske observatorium i Mundaring, at „der var blevet registreret flere rystelser inden for 6 timer den 26. juni end i de to år, der var gået, efter at observatoriet begyndte dets iagttagelser.“ (Der var jordrystelser i Western Australia den 14. og den 26. juni 1961).

Det er sandt, at enhver planet, enhver form, til stadighed er i en tilstand af forandring, men vi mener, at de nuværende ændringer er af en anden natur end de sædvanlige, og een af grundene er de stadige tilstedeværelse af rumfartøjer på vor himmel.

Mange UFO-undersøgere anerkender nu den nære forbindelse mellem jordskælv og observationer, og enhver oplysning fra læseren herom vil blive værdsat af os.

Australian G. A. P.

Dagen før det andet udviklingstrin

Fra le Courier Interplanetaire.

I Amerika såvel som i Rusland begynder man at vågne op til at forstå den fase i udviklingen, som i historien vil få navnet: *De interplanetariske forbindelsers tidsalder*.

Man har underrettet præsident Kennedy om, at disse talrige besøg af stjerneskibe på Jorden, og som kaldes UFO-problemet, er af stor betydning. Over for vicepræsident Johnson er de ligeledes blevet omtalt.

I sin nylig udkomne bog, „Flying Saucers, Top Secret“, har major Donald E. Keyhoe aftrykt et brev, som han har modtaget af Robert C. Balsey, direktør for de fortrolige rapporter ved De forenede Staters luftvåben. Her er nogle uddrag af det:

„Jorden og dens beboere er for øjeblikket genstand for observationer af intelligente væsener, der er os langt overlegne. Alt synes at tyde på, at de kommer fra planeten Mars. Det er højst sandsynligt, at de allerede har studeret vor planets atmosfære, geofysiske form, vegetation og dyreliv. Uheldigvis bliver det amerikanske folk holdt i uvidenhed herom - og er ikke blevet forberedt på at modtage disse oplysninger på grund af censuren og den hemmelighedsfuldhed, den lille mands indstilling. Han er jo tilbøjelig til at gøre den slags oplysninger til bagateller. Nu drejer spørgsmålet sig ikke om, hvorledes man skal bære sig ad med at skjule sandheden for offentligheden, men snarere om, hvorledes man skal gøre den bekendt med sandheden, uden at resultatet bliver en panik, som let kan ende med en krise, en økonomisk katastrofe. Det er altså den amerikanske regering, der med luftvåbnets biliggelse har pålagt tavshed angående den slags oplysninger for at undgå al panik og almindeligt hysteri, som er egnet til at bringe vort sociale og økonomiske liv ud af ligevægt...“

Ved slutningen af en dybtgående undersøgelse, som har kostet 96.000 dollars, har „Institute Brookings“ overrakt den amerikanske rumfartsadministration (NASA) en rapport, dateret december 1960, hvis hovedpunkter kan sammenfattets således:

„Opdagelsen af en race i universet, der er os overlegen, vil let kunne forårsage, at den jordisk civilisation styrter sammen... dette vil kunne ske, hvad

øjeblik det skal være... Men jo bedre, vi lærer at forstå de faktorer, der forårsager sådanne evt. kriser, des bedre vil vi være rede til at stå ansigt til ansigt med dem... Selv på vor planet er samfund blevet splittet, når de blev stillet over for et samfund, der var dem overlegent..."

Lad os i forbigående bemærke det slående slægtskab, der eksisterer mellem disse hypoteser angående følgerne af det nært forestående møde med interplanetarer — og den vision, den store psykolog Jung havde herom i 1954. I det interview, som han den 9. juli forundte „Die Weltwoche“ (Zurich) om spørgsmålet „flyvende tallerkener“, sagde han: „Naturligvis vil det først og fremmest være vor videnskab og vor teknik, som vil blive udryddet“.

Sidste januar udtalte tre amerikanske videnskabsmænd bestemt: „Planeten Jupiter udsender signaler, som kan blive opfanget her på Jorden.“ Sammen undersøgte de, hvad deres oprindelse kunne være: elektriske udladninger, vulkanske eksplosioner eller kemiske reaktioner?

Men, tre andre videnskabsmænd har fornylig løftet sløret, som visseligt dækker livet i rummet. Deres minutiøse analyse af meteorstenen, der faldt ned i Orguelli i Frankrig, Maj 1864, har givet anledning til at konstatere nærværelsen af syrer og hydrokulsyre, der er beslægtet med seksual-hormoner og kolesterol-substanser, som er frembragt af liv, der er analogt med vort.

Jacques Bergier, korresponderende medlem af Videnskaberne Akademi i New York, betænker sig ikke på at drage den slutning: „Dette liv har altså eksisteret på en af de to planeter, der er gået til grunde mellem Mars og Jupiter, hvis kollision har skabt de strømme af meteorer, der falder ned på Jorden. Måske har livet eksisteret i verdensrummet — måske eksisterer det endnu — især på Mars', Venus' og Jupiters satellitter.“

Dette er, hvad vi altid har forsikret.

Den sidste 9. april har Moskva Radio bekræftet afsløringer af allernyeste dato angående oprindelsen af og de særlige kendetegn for eksplosionen den 30. juni 1908 — og dertil føjedes nye oplysninger, som er fuldstændig uomtvistelige: Det er en masse på en million tons, der er eksploderet over den sibiriske skov. Dens eksplosion havde en kraft, der var lig med 1500 atombombes — og den lignede i enhver

henseende bomben fra Hiroshima. Der er ingen tvivl om, at det drejede sig om et vældigt, interplanetarisk skib, der blev drevet frem ved atomkraft (der på det tidspunkt var ukendt her på Jorden), og som var kommet ud for et ulykkestilfælde fem kilometer ovenover la Taiga. I denne skov vokser træerne ti gange hurtigere end normalt, efter at eksplosionen har fundet sted. Et af træerne er blevet splittet, og det cirkelrunde mærke, der angiver dets alder, er gennemtrængt af strontium 90 med meget stærk radioaktivitet... er dette ikke tilstrækkeligt afgørende?

Al dette burde ikke forbyde os.

De to store satellitter rundt om Mars er første gang blevet set 1877 (af astronomen Hall). Teleskoper, der var større end Halls, havde ikke dagen før observeret dem. Nogle astronomer er begyndt at publicere, at det måske kan dreje sig om satellitter, der samme dag er blevet udslynget af marsbeboere. Hvorfor ikke?

Det er ikke tåbeligt at mene, at de samme marsbeboere 31 år senere har kunnet udslynge deres første interplanetariske skibe, der uheldigvis blev drevet frem ved atomkraft. Men hvad med den efterfølgende tid...?

Den udvikling, der fornylig har fundet sted i rummet ved et jordmenneskes rumfart — og med ham er det hele menneskebeden, som lige nu har fløjet ovenover jorden — giver et beskedent svar på disse vore overjordiske brøders kæmpemæssige foretagender. — Når blot vi kunne forstå, at inden ret længe vil den jordiske menneskehed begynde andet udviklingsstrin. Gid vi på dette tidspunkt kan lære at overvinde vor mentale, etiske og åndelige tilbagestående, så vi lærer at blive voksne — aspiranter, der søger adgang til det harmoniske og vise, interplanetariske samfund.

Alfred Nahøn.

Oversætter: Ida Wisb-Petersen.

*Jeg stræber efter hver dag at sænke
noget andet, noget nyt — for ikke at
blive kedelig. Man må stadig forandres,
forynges og fornyes for ikke at tørre
ind.*

(Goethe).

Jordskælv i USA i 1960

Ikke-jordiske rumfartøjer kom til syne i stort tal i jan. 61 over staterne langs Stillehavskysten. Deres interesse syntes at samle sig omkring de områder, hvor naturen var i oprør.

Om eftermiddagen den 3. blev et mystisk fartøj jagtaget af mange vidner i området omkring Mount Saint Helens, Washington. Kl. 23,26 samme aften blev det sydvestlige Washington og dele af det nordlige Oregon rystet af et jordskælv, som udgik fra området ved Mount Saint Helens. Den samme aften kl. ca. 19 blev der jagtaget et fremmed fartøj i fart mod syd henover den sydcaliforniske kyst. Fartøjet udsendte et blændende hvidt lys.

To dage senere vendte det ikke-jordiske fartøj tilbage til Californien. Kl. 17 blev der rapporteret syv rumfartøjer over Riverside, Kingsley og Casa Blanca. Den 12. januar, ca. kl. 22,20, blev flere rumfartøjer set, medens de befandt sig udfør kysten ved Los Angeles, Californien. Den følgende aften, kl. 19,23, blev Los Angeles området ramt af en jordrystelse.

Ikke længe efter rystelsen i Los Angeles begyndte 30 fod høje tidevandsbølger at hamre ind mod kysten lige nord for Los Angeles. Bølgerne fortsatte med at ramme dette område i næsten en uge. Point Magu meteorologer udtalte, at der ikke var nogen stormfront i området, og man hældte til den anskuelse, at det måtte være jordskælv, der var skyld i de tordnende bølger, der slog ind mod kysten.

Kl. 19,50 den 14. blev det vestlige Los Angeles område rystet af en enorm atmosfærisk eksplosion.

Imedens Jorden blev mere og mere urolig, kom fartøjerne fra det ydre rum tilsyne i himlen i stigende tal, og indbyggerne i det sydvestlige Californien begyndte af undre sig og ængstes.

Den 15. januar fra kl. 22,20 til 22,30 rapporterede hundreder af beboere lige fra Roseburg, Oregon til San Jose, Californien, et mystisk glødende fartøj. Den røde kugle, som blev bedømt til at være omkring 400 fod i tværmål, lyste så klart, at den oplyste himlen og Jorden, som om det var dag.

Medens de vældige tidevandsbølger fortsat slog ind mod det sydlige Californien, vendte de fremmede tilbage. Et stort fartøj, som lyste i en klar orange-rød farve, blev set af tusinder af mennesker fra San Diego til det centrale Californien. Det bevægede sig

i retningen vest-nordvest, og fartøjet blev set over Indio kl. 17,50, over Riverside ni minutter senere og over Los Angeles nogle få minutter senere.

Rudolph Lippert, professor i astronomi ved San Diego University, afkræftede den mulighed, at fartøjet var et meteor. Lippert sagde, at de farver, der var blevet beskrevet af så mange øjenvidner, kunne ikke stå i forbindelse med et meteor. En uanvngiven talsmand fra luftvåbnet sagde, at det strålende skuespil ikke kunne henføres til nogen raket eller satellit.

Samme aften blev et mystisk fartøj set af beboerne langs Washington-kysten fra Aberdeen til Columbia floden. Om natten den 18. blev Los Angeles området ramt af en ny atmosfærisk eksplosion.

Seks dage senere blev hele det sydvestlige Californien ramt af en kraftig jordrystelse, som varede i 47 sekunder. Januarbegivenhederne fik ende den 31. med flere atmosfæriske eksplosioner, der rystede et stort område ved Los Angeles kysten.

En meget interessant begivenhed, som gik forud for episoderne i januar, fandt sted den 20. december 1960 langs kysten ved Los Angeles. Der blev fundet store mængder sten af vulkansk oprindelse. Det blev fastslået, at stenene ikke kunne være skyllet i land fra Hawaii, hvor der fornylig havde været vulkansk virksomhed.

Det store spørgsmål — Var der et undersøisk vulkanudbrud udfør Los Angeles kysten? Hvad svaret end kan være, så ser det ud til, at folkene ude fra rummet er meget interesseret i, hvad det er, der foregår under jordskorpen.

„Interplanetary“, februar 1961

NICAP har krævet øjeblikkelig slut på UFO-censuren og har advaret den amerikanske UFO underkomite mod, at Berlínkrisens spænding forstærker to farer ved den officielle hemmeligholdelse:

1. Faren for en tilfældig krig ved at forveksle UFO formationer med et sovjetisk overraskelsesangreb. I 1958 erkendte AF, at bombefly mere end en gang er blevet afsendt imod Rusland, når forsvarrets radar opdagede mystiske objekter „i tilsyneladende formation, som aldrig blev identificeret“. Fejltagelsen blev rettet, men for øjeblikket er faren for fejltagelse meget større.

2. Faren for, at den sovjetiske regering i en kritisk situation falskt skulle erklære, at UFO'erne er et hemmeligt russisk våben, imod hvilket vort forsvar er hjælpeløst.

Denne NICAP advarsel er blevet givet til ordføreren for kongresmajoriteten, John W. McCormack, Overton Brooks, formand for den videnskabelige og astronautiske komite, som har dannet UFO underkomiteen, og til underkomiteens formand, kongresmedlem Joseph E. Karth. Desuden fremsatte NICAP en bestemt plan, som, hvis den blev accepteret af formand Brooks og underkomiteen, ville medføre en hurtig frigivelse af alle af flyvevåbnet tilbageholdte UFO-oplysninger, og al fremtidig hemmeligholdelse ville blive hindret.

UFO Investigator, juli-august 1961.

Dette er kun begyndelsen til en lang artikel i UFO Investigator, i hvilken der er angivet navne på en mængde kongresmedlemmer, som alle mener, at alle de oplysninger, som AF hemmeligholder, burde frigives. Der er ligeledes anført navne på en hel del af flyvevåbnets folk, som indrømmer, at alle piloter har fået ordre til ikke at omtale det for offentligheden, om de skulle komme ud for at blive forfulgt af UFOer. Det amerikanske flyvevåben har i mange år anerkendt eksistensen af UFOer. Hvorfor skal dette så hemmeligholdes?? Donald Keyhoes organisation NICAP gør et stort arbejde for at komme i besiddelse af flyvevåbnets UFO-rapporter og navnene på de personer, som beskæftiger sig hermed. En dag vil der komme til at stå i alle Jordens aviser: „*Rumfartøjer fra andre planeter har holdt jorden under observation i mange år.*“

H. L.

Hvordan skal vi ruste os til fremtiden

Vi vil denne gang især diskutere nogle naturlige tilnærmelser til menneskets problemer. Da vort tidsskrift ikke er et videnskabeligt magasin, behøver vi ikke at være overordentlig systematiske. Vi vil tage let på det. Vi tager de forskellige indtryk og koncentrerer os så om de praktiske synspunkter. Der er mange skridt foran os, som vi kan tage, og mange skal vi tage, hvis vor hensigt er alvorlig og vor opfattelse oprigtig til at benytte kos-

misk kundskab i vort liv. Det kan ikke gentages for tit, at den uro, som er i vor tidsalder, intet er at regne mod den, som vil komme. Årsagerne til udviklingen i de næste 25 år blev skabt for længe, længe siden. Det, vi får lov til at iagttage i vor tid, er kun begyndelsen til fuldbyrdelsen af hensigter, hvis størrelse i udstrækning — såvel som i styrke — dersom vi ikke tager fuldstændig fejl — aldrig har været set før.

Denne planet har set mange civilisationer stige og falde, små og store. Der var, som det viser sig, i det mindste to af dem, hvis undergang blev virkelig afsluttet eller i det mindste overskygget på grund af overdreven udløsning af atomenergi i ordets moderne betydning.

Næsten intet bevismateriale blev efterladt, som kunne give nutidsmennesket en detaljeret beretning om, hvorledes og hvorfor disse var omkommet, de, som havde betrædt den onde vej før. Hvis vi ønsker at vide mere om disse dunkle tidsrum i historien, må vi vende os til godt beskyttede og kosmiske kilder.

Men uden at tage hensyn til vanskelighederne ved at få fat på dem, har vi lært nok — og tilstrækkeligt er blevet sagt og givet af disse sjældne mennesker fra forbigangne tider, hvis fremragende dygtighed sikket ikke er blevet anerkendt af deres samtidige, men hvis visdomsord er så rodfæstede i vort sind og vor bevidsthed som livets træ i universets fæstning.

Stillet over for virkeligheden med dens fremtid, er der allerede spor på opmærksomhedens skærm, og da vi lever vore håndgribelige liv, vil det naturlige spørgsmål være: Hvorledes skal vi gå den kommende tid i møde? Hvorledes skal vi væbne os, så vi vil blive i stand til at afværge alle deprimerende og hæmmende indflydelser for vor åbenbaring? Hvorledes skal vi få den størst mulige fasthed og virkelig være en klippe i begivenhedernes strøm, indvending tilfreds og til positiv hjælp for andre? — Lad os sammen begynde en søgen efter svarene.

Det er en af de mindst forståelige kendsgerninger i denne materialistiske tidsalder, at mennesket leder mange af sine videnskabelige og tekniske bestræbelser henimod de resultater, som afsiger hans dom. Dette er utvivlsomt klart for ethvert fornuft-

tigt og afbalanceret sind, undtagen det som er med i det djævelske spil.

Mennesket ønskede at finde ud af alt om livet. Hvad gjorde det? Det dræbte dets form fra celle til menneskelig væsen, kun for at finde lig. Den gennemsgte det for at finde nøglen til dets egne sygdomme, men mishandlede og obducerede det på en rædselsvækkende måde uden at få svar, medmindre livet gav det endnu større lidelser.

Og nu, da bevæggrunden for at udforske atomkraften er skiftet fra ren og skær frygt til lærd dumhed, er menneskets ligegyldighed for livet drevet til sin yderste konsekvens. — Således har det mistet kundskaben om tilværelsens hensigt, som faktisk betyder, at det er blevet gal. Man kan ingen ende se på bombepøverne, — og tilintetgørelsen af liv fortsætter i en så vældig målestok, at jo tydeligere de afskydelige resultater træder frem, dets større bliver menneskets fortvivlelse. I fortvivlelsens sidste akt vil mennesket ødelægge sig selv — medmindre flere og flere mennesker vender tilbage til fornften ved at respektere livet med en fornyet og næsten fanatisk beslutsomhed.

APPROACH - Oversætter: Jakob Jensen.

Nogle timer efter midnat den 20. maj 1961 var Tyndall fly-basen under observation i 90 minutter af et mærkeligt rundt, orangehvidt lysende objekt, som manøvrerede over drone-affyringspladsen (drone: førerløst fly).

Samtidig var UFOet indfanget på to af luftvåbenets radarstationer. Objektets langvarige manøvrer blev iagttaget af den 4756. fly-politiskadre og assistenten ved basens UFO-afdeling. Efter at et jetfly og en helikopter havde forsøgt at spærre vejen for det uidentificerede objekt, steg det bort fra basen og forsvandt.

Indtil nu har luftvåbnet holdt denne UFO-iagttagelse borte fra offentligheden, men NICAP har nu en fem-sidet luftvåbenrapport i sin besiddelse, fyldt med navne, detaljer om foretagne handlinger, indbefattet en beretning fra helikopterpiloten, kaptajn Paul F. Vandergriff. En enkelt rapport fra den 5 sider lange beretning følger her:

Tid og dato for iagttagelsen: kl. 2,50 morgen den

20. maj 1961. Basens vejrreport: klart, sigt: 10 miles.

Rapport fra post nr. 13 af pilot Garland L. Henson, fly-politiet: Ved omkring kl. 2,50, 20.5.1961, iagttaget orangefarvet lys først dalende ned til til trætopniveau og siden stigende med stor hast. Da UFOet var nærmest ved post nr. 13, svigtede Hensons radio et øjeblik, sandsynligt af elektromagnetisk forstyrrelse udsendt fra objektet. Radiokontakt blev siden oprettet med Tyndall-observatoriet ca. kl. 3,00.

Herefter følger rapporter fra en mængde andre personer, ansatte i luftvåbnet, af hvilke kan nævnes: Sgt. Hery J. Lacour, assistent for basens UFO-officer, kaptajn Allan E. Aaronson, sgt. Cecil L. Mallett, fly-politiet m. fl.

UFO Investigator, juli-august 1961.

Her har NICAP fået fat i en vigtig rapport fra det amerikanske luftvåben. Man kan da spørge: Hvorfor anerkender det amerikanske luftvåben ikke officielt eksistensen af UFOer?? Frygter man, at der skal opstå panik blandt befolkningen?? Vi, der er overbevist om eksistensen af UFOer, må overbevise luftvåbnet om, at der ikke vil opstå panik blandt befolkningen den dag, da der bliver udsendt en regeringsmeddelelse om, at Jorden bliver kontrolleret af ukendte objekter, hvis oprindelse og hensigter man ikke kender til. Hvem iblandt jer tør sige, at der da ikke vil opstå panik?? Det amerikanske luftvåben mener, at der vil opstå panik og derfor denne hemmeligholdelse af UFO-iagttagelser.

H. L.

Moskva Radio, 16. februar 1961

En ikke-jordisk rumskibspanik har grebet Rusland i form af små mænd, der lander overalt dér. Pravda offentliggjorde et billede, som var fotograferet af en polsk videnskabsmand ved en af Jordens poler. Billedet blev af andre videnskabsmænd beskrevet som forestillende en fantastisk flyvemaskine. Menigmand i Rusland vil ikke godtage nej som et svar.

„Interplanetary“, februar 1961

Hjælp os at tegne abonnenter

Er De blevet medlem af SUFOI?
Hvis ikke så gør alvor af det nu!
Det koster 9 kr. pr. kvartal - incl.
UFO-NYT.

Skriv allerede i dag efter optagelsesbetingelser hos:

S U F O I - S E K R E T A R I A T

*Leif E. Pedersen, Kastрупvej 260
København, Kastруп.*

Læs

UFO-NYT i

hver måned

Vi kan fortsat levere billedbånd med teksthæfter.

Adamskiserien 11 billeder 5 kr.

Foredragsserien 48 billeder 50 kr.

Bestilling hos sekretariatet eller i Vojens.

Gruppeliste fortsat

Espergærde: Alfr. S. Hansen, Lindevej 29, tlf. 948.
Frederikssund: N. C. Tranberg Beier, Tværstræde 16.

Nakskov: E. Hansen, Holleby, telf. 527.

KØBENHAVN:

Brede: Finn Madsen, Lystoftevej 20 b, Brede, Lyngby, tlf. 87 83 60.

Dragør: L. P. Bendtzon Jørgensen, Peter Petersen Alle 36, tlf. Dr. 115

Frederiksberg: Finn Laustsen Toft, Dalgas Blv. 91, I, tlf. Fasan 211.

Frederiksberg II: Karl Hansen, H. Ibsensvej 29 A, Kbhv. V, tlf. VE 9415.

Gentofte: B. Brandt, Ermelundsvej 109, Gentofte, tlf GE 1490.

Gentofte II: H. Olrik, Agertoften 9, Gentofte, telf. GE 5314.

Glostrup: H. Jørgensen, Diget 5, Glostrup, telefon 01 961303.

Kastруп I: Leif E. Pedersen, Kastрупvej 260, tlf. 01 50 05 22.

Kastруп II: I. Larsen, Soldugsvej 17.

Nyboder: S. Olsen, Sct. Paulsgade 14, Kbh. K.

Sundby I: Aage Müller Christensen, Backersvej 67 Kbh. S., telf. SU 9525.

Sundby II: Stanislaw A. Slonina, Frederikshøj alle 6.

Vesterbro: H. Heiden, Flensborggade 32, I, Kbh. V, telf. 918 v.

Østerbro: H. Nielsen, Kildevældsgade 69, telf Ry. 3643.

Kontaktpersoner pr. 1. juli 1961

JYLLAND:

Brovst: N. Stampe, telf. 200.

Børkop: K. Sørensen, Overgade 18.

Haderslev: G. Stoltenborg, Hjørtebrovej 32, telf. 045 24454.

Nykøbing Mors: I. Jessen, Nørrebro 60.

Roslev: F. Kristensen, Box 8, Roslev, tlf. Durup 172.

Rødding, Sdr. Jylland: T. Lau, Radiohuset, Rødding, telefon 048 41517.

Samsø: N. K. Fokdal, Kolby Skole.

Skive: K. O. Madsen, Højlundsvej 15, telf. 1583.

Struer: S. P. Christensen, Jernbanegade 4, Struer.

Svenstrup, Als: A. M. Struck, telf. 120.

Sæd: A. Gasenzer, Sæd, Tønder.

Østbirk: A. Andersen, Urupskov.

FYN og LANGELAND:

Nyborg: K. A. Balsløv, M. Rasmussensgade 15.

Odense: G. R. Nielsen, Søgaardsvej 11, Næsby, telf. 09 11 99 20.

Rudkøbing: P. Bønnelykke, Strandbakken 12 telf. 51 17 22.

SJÆLLAND:

Bidstrup: K. E. Nielsen, Skovgaardspark 11,

Hedehusene: S. Larsen, Pilevej 2, Fløng.

Holbæk: H. Lehmann, Mosevang 29.

Horslunde: Lyng Petersen, Højevej.

Lou: M. Larsen, Vilbanehøj.

Roskilde: E. S. Petersen, Gl. Landevej 26, Roskilde.

Stevns: K. Hansen, Kræmmergården, St. Heddinge.

St. Merløse: S. Jensen, St. Taastrup pr. St. Merløse.

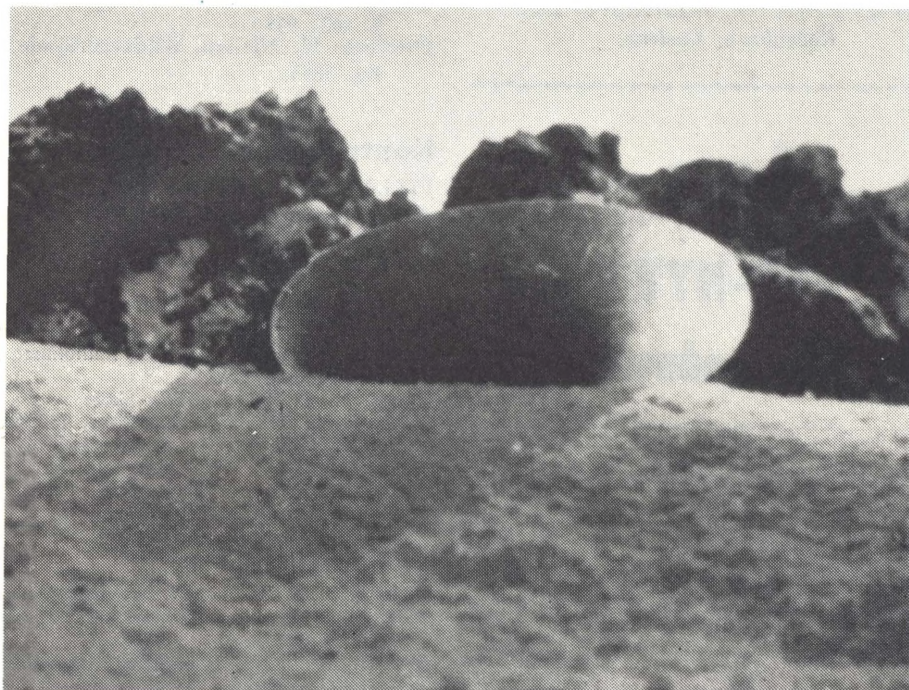
KØBENHAVN:

Ballerup: J. Trap, Damtoften 17.

Nyhavn: A. Bak-Sørensen, Sømmandshjemmet, Nyhavn 22.

Rødovre: E. Arndt, Lucernevej 123, Vanløse.

Sortedam: K. Tandrup Christensen, Gammeltoftsgade 8, Kbhv. K.

Monguzzi billede nr. 5.

Se teksten side 179 i »UFO-NYT« - September 1961.